

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain kehittämishankkeiden valtionavustusta koskevia säännöksiä. Ehdotetut muutokset koskevat valtionavustuksen määrää sekä hakemis- ja päätöksentekoaikoja. Ehdotuksen mukaan valtionavustusta voitaisiin myöntää enintään 75 prosenttia valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista. Erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 7 §:n tarkoittamien sairaanhoitopiirien osalta valtionavustus olisi kuitenkin enintään 50 prosenttia.

Ehdotettuun muutokseen sisältyy valtuus-

säännöksen tarkennus, jonka mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä muun muassa hakemusmenettelystä sekä valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden kriteeristä ja painoalueista.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2005 alusta. Vuonna 2004 ja sitä ennen sosiaali- ja terveysministeriön ja lääninhallituksen hyväksymiin valtionavustukseen oikeuttaviin kehittämishankkeisiin sovellettaisiin vuonna 2004 voimassa olleita säännöksiä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Hankerahoituksen merkitys muutoksen tukena

Kunnilla on ensisijainen vastuu sosiaali- ja terveyspalvelujen ja toimeentulotuen järjestämisestä asukkailleen. Valtiolle kuuluu vastuu sosiaali- ja terveysalan ohjauksesta ja yleisistä toimintaedellytyksistä sekä eräistä sosiaalihuollon toimeentuloturvaetuksista.

Sosiaali- ja terveydenhuollon hankejärjestelmää uudistettiin vuoden 2003 alusta lailla (716/2002, STVOL) sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta. Tällöin STVOL:iin lisättiin uusi 3 a luku, joka sisältää kehittämishankkeiden valtionavustusta koskevat säännökset. Edellä mainittuun lainsäädäntöön perustuen kunnalle ja kuntayhtymälle on voitu myöntää valtionavustusta sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi tarpeellisten toiminnan kehittämistä ja tehos-

tamista sekä toimintatapojen uudistamista tukemien alueellisesti tai valtakunnallisesti merkittävän tai muutoin laajalti hyödynnettävien hankkeiden toteuttamiseen.

Eryteisesti väestörakenteen muutokset pakottavat etsimään uusia palveluratkaisuja. Tarpeenmukaisten sosiaali- ja terveyspalvelujen turvaaminen myös tulevaisuudessa edellyttää, että valtakunnan tasolla on asetettu tavoitteet palvelujen kehittämistyölle. Näiden tavoitteiden saavuttamisen tukeminen hankerahoituksella on tarkoituksenmukaista erityisesti silloin, kun kyseessä on palveluiden saatavuuden ja laadun parantaminen sekä kustannusvaikuttavien ja rakenteellisten uudistusten toteuttaminen. Valtioneuvosto on vuosina 2002 ja 2003 antamissaan päätöksissä vahvistanut periaatteet Kansalliselle terveydenhuollon hankkeelle ja Sosiaalialan kehittämishankkeelle. Lisäksi valtioneuvosto on vuonna 2003 tehnyt periaatepäätöksen alkoholipolitiikan linjauksista. Kaikkien edellä mainittujen hankkeiden periaatteita toteutta-

via kuntien ja kuntayhtymien kehittämishankkeita on voitu tukea erillisellä hankerahoituksella. Kansallisen terveydenhuollon hankkeen edistämiseen valtion talousarviossa varattu määräraha on 30 miljoonaa euroa vuonna 2005. Sosiaalialan kehittämishankkeen ja Alkoholiohjelman toteuttamiseen varattu määräraha vuonna 2005 on 19,43 miljoonaa euroa.

Valtionapuviranomaisia ovat sosiaali- ja terveysministeriö ja lääninhallitukset.

Vuonna 2004 sosiaali- ja terveysministeriön sekä lääninhallitusten päätöksillä myönnettiin kunnan tai kuntayhtymän hakemuksesta valtionavustusta noin 250:lle kehittämishankkeelle. Useimmissa hankkeissa oli mukana enemmän kuin yksi kunta. Vaikkakin hankkeiden vaikutukset ulottuivat myös moniin muihin kuin suoraan hankkeeseen osallistuneisiin kuntiin, läheskään kaikki kunnat eivät vielä ole mukana valtakunnallisessa sosiaali- ja terveysalan kehittämistyössä. Sosiaali- ja terveysministeriö on yhdessä lääninhallitusten, sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen, sosiaalialan osaamiskeskusten ja Suomen Kuntaliiton kanssa pyrkinyt tukemaan kehittämistyön käynnistymistä kunnissa ja kuntayhtymissä.

1.2. Nykyiset säännökset ja niiden valvonta

Sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusjärjestelmässä siirrettiin vuoden 2003 alusta painopistettä perustamishankkeiden valtionosuuksista kehittämishankkeiden tukemiseen valtionavustuksin. Uudistuksella muutettiin valtionosuusjärjestelmän kautta tapahtuvan kuntien ja kuntayhtymien ohjaustoiminnan painopistettä siten, että merkittävä osa valtionavustuksiin varatuista määrärahoista voitiin suunnata sosiaali- ja terveydenhuollon toiminnan kehittämistä ja tehostamista sekä toimintatapojen uudistamista tukevien hankkeiden toteuttamiseen.

Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 3a luku sisältää kehittämishankkeiden valtionavustusten myöntämistä, maksamista ja valvontaa koskevat säännökset. Valtionavustuksen saaminen perustuu kunnan tai kuntayhtymän hakemukseen. Kehittämishankkeen toteutta-

jaosapuolina voi sanotun lain 19 b ja e §:n mukaan kuitenkin olla myös muita kuin kunnallisia organisaatioita. Ratkaisevaa valtionavustuksen myöntämisen kannalta on, että hanke edistää ja tukee kuntien järjestämistä vastuulla olevan sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmän kehittämistä.

Kehittämishankkeen kokonaiskustannusten tulee lain 19 d §:n mukaan pääsääntöisesti olla vähintään 50 000 euroa. Kunnalle tai kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta enintään 50 prosenttia siitä osuudesta, jolla kunta, kuntayhtymä, kunnat taikka kuntayhtymät osallistuvat hankkeen rahoittamiseen. Jos hanke saa muuta julkista tukea, ei valtionavustus näiden muiden julkisten tukien kanssa yhdessä saa ylittää 50 prosenttia.

Valtionapuviranomaisten työnjaosta on säädetty vuosittain STVOL 6 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista. Lisäksi voimavara-asetuksessa vahvistetaan valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden valinnassa huomioon otettavat valtakunnalliset painopisteet ja kriteerit. Sosiaali- ja terveysministeriö on antanut tarkempia ohjeita hakemusmenettelystä.

Valtioneuvosto voi lain 19 e §:n 3 momentin nojalla antaa ohjeita valtionavustushakemuksen yksityiskohdista.

Sosiaali- ja terveysministeriö on ohjeistanut hakemusmenettelyä ja kuntien omarahoitussuuden sisältöä antamissaan hakuohjeissa. Ohjeiden mukaan kunnan omarahoitussuuteen voidaan laskea kunnan palveluksessa olevan henkilön palkkauskustannukset, jos henkilö joko päätoimisesti tai osa-aikaisesti työskentelee hankkeessa. Tällöin voidaan ottaa huomioon hankkeeseen käytettävää työpanosta vastaava laskennallinen osuus palkkauskustannuksista.

Laskennallisten palkkauskustannusten hyväksyminen on kuitenkin edellyttänyt tarkkaa työaikaseurantaa ja -kirjanpitoa. Myös hankkeen käyttöön annettujen tilojen vuokra on voitu sisällyttää omarahoitussuuteen.

Hankerahojen käyttöä valvotaan paitsi maksatushakemuksen yhteydessä esitetyin selvityksin myös tarkastuksin. Lisäksi jokaisen hankkeen valtionavustusselvitys, joka tehdään hankkeen päätyttyä, sisältää hankkeen toteuttajan itsearvion hankkeen tavoit-

teiden toteutumisesta sekä hankkeen yleisestä merkittävydestä.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Valtakunnallisesta kehittämistyöstä vuosien 2003 ja 2004 aikana saatujen kokemusten perusteella on tarpeen edelleen tukea palvelujärjestelmän uudistamista kohdennetulla valtionavustuksella. Lisäksi on ilmennyt, että valtionapuviranomaisten hallinnointikäytännöissä on perusteettomia eroja. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan tarkennettavaksi valtioavustuksen määrää, valtioavustuksen hakemista sekä valtionavustuspäätösten tekemistä koskevia säännöksiä.

Nykyinen kehittämishankejärjestelmä, joka on mahdollistanut kuntien omarahoitussuuden kerryttämisen myös niin sanotuilla laskennallisilla kustannuksilla, vaatii selkiyttämistä. Ehdotuksen mukaan laskennallisia kustannuksia ei jatkossa hyväksyttäisi valtionavustukseen oikeuttaviksi kustannuksiksi. Hankkeen valtionavustukseen oikeuttavien kustannusten tulisi olla todennettavissa hankkeen kirjanpidosta. Menettely yksinkertaistaisi valtionavustuksen käytön valvontaa ja tekisi hankerahoituksesta nykyistä läpinäkyvämmän. Samalla kun laskennallisista kustannuksista esitetään luovuttavan, valtionavustuksen enimmäismäärää nostettaisiin. Uudistuksen tarkoituksena on tukea erityisesti pienten kuntien mahdollisuuksia osallistua kehittämistyöhön mutta samanaikaisesti suunnata valtionavustusta niihin kehittämishankkeisiin, jotka ovat oleellisia palvelujen saatavuuden ja laadun sekä toiminnan tuloksellisuuden kannalta.

Sosiaali- ja terveysalan pitkäjänteisen ja laajan kehittämistyön toteuttamisen edellytyksenä on, että kehittämishankkeiden painopisteet ja kriteerit on määritelty pidemmäksi ajaksi kuin vuodeksi kerrallaan. Tämä vuoksi esityksessä ehdotetaan, että lakiin lisättäisiin valtuus määrittellä kehittämishankkeiden painopisteet ja kriteerit nykyisestä poiketaiseksi voimassa olevalla valtioneuvoston

asetuksella. Tarkoituksena on, että valtuutus-säännös oikeuttaisi sosiaali- ja terveysministeriön antamaan tarkempia ohjeita valtionavustuksen hakumenettelystä.

Kehittämishankkeiden hallinnoinnin uudistaminen ehdotuksen mukaan merkitsisi sosiaali- ja terveysalan kehittämishankkeiden käsitteilyn yhdenmukaistamista sekä parantaisi lääninhallitusten mahdollisuutta seurata ja valvoa rahoitettujen hankkeiden etenemistä ja valtionavustuksen käyttöä nykyistä paremmin. Lisäksi se vähentäisi hanketta toteuttavien kuntien ja kuntayhtymien hallinnollista työtä.

3. Esityksen taloudelliset ja muut vaikutukset

Esityksellä ei ole valtiontaloudellisia vaikutuksia. Valtionavustusprosentin korottaminen ehdotetun mukaisesti nykyisestä enintään 50 prosentista enintään 75 prosenttiin ei lisää valtion kustannuksia. Kehittämishankkeisiin vuosittain käytettävissä oleva valtionavustuksen määrä vahvistetaan sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista annetussa valtioneuvoston asetuksessa. Vuoden 2005 voimavara-asetuksen mukaan sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämishankkeisiin sekä Kansallisen terveydenhuollon hankkeen mukaisiin kehittämishankkeisiin on varattu runsaat 49,4 miljoonaa euroa ja vuodelle 2006 runsaat 55,2 miljoonaa euroa.

Esityksellä pyritään tehostamaan valtionavustuksen käyttöä kustannusvaikuttavien kehittämishankkeiden tukemiseen sosiaali- ja terveydenhuollossa. Muutoksella ei rajoiteta valtioneuvoston oikeutta määrittellä valtionavustukseen oikeuttavien hankkeiden kriteerit ja painoalueet.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä virkatyönä. Esitys on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

6 §. Pykälän 1 momentin 6 kohta ehdotetaan kumottavaksi. Tarkoituksena on, että pitkäjänteisen kehittämistyön edellytyksiä parannettaisiin antamalla valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden painopisteet ja kriteerien toistaiseksi voimassa olevina. Tästä syystä ehdotetaan, etteivät kehittämishankkeiden painopisteet ja kriteerit sisältyisi enää valtioneuvoston vuosittain antamaan voimavara-asetukseen, vaan ehdotetun 19 e §:n 3 momentin nojalla annettavaan valtioneuvoston asetukseen.

19 d §. *Valtioavustuksen määrä.* Pykälässä säädetään kehittämishankkeille myönnettävän valtionavustuksen enimmäismäärästä sekä kehittämishankkeen kokonaiskustannusten vähimmäismäärästä. Ehdotuksen mukaan valtionavustuksen määrää nostettaisiin nykyisestä 50 prosentista enintään 75 prosenttiin. Ehdotettu muutos ei koskisi kuitenkaan sellaisia hankkeita, joissa valtionavustuksen hakijana olisi erikoissairaanhoidollain tarkoitama sairaanhoitopiiri. Näissä tilanteissa valtionavustusprosentti olisi edelleen 50. Samalla täsmennettäisiin valtionavustukseen oikeuttavien kustannusten määräytymistä.

Nykyisen pykälän 1 momentin mukaan valtionavustus on enintään 50 prosenttia siitä osuudesta, jolla kunnat osallistuvat hankkeen rahoittamiseen. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että hankkeelle myönnettävän valtionavustuksen enimmäismäärä määräytyisi valtionavustukseen oikeuttavien kustannusten eikä kuntien rahoitusosuuden perusteella. Valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista säädetäisiin tarkemmin ehdotuksen 19 e §:n nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa. Valtionavustukseen oikeuttavia kustannuksia olisivat muun muassa projektissa työskentelevien palkkakustannukset, matkakustannukset, toimitilojen vuokrat, asiantuntijapalkkiot ja hankkeen toteuttamisen edellyttämät koulutuskulut. Lisäksi hyväksyttäviä kustannuksia olisivat tarpeelliset tietojärjestelmäkustannukset sekä

muut hankkeen toteuttamisen edellyttämät kustannukset. Hankkeeseen voi liittyä myös laite- tai kalustohankintoja tai pienimuotoista rakentamista.

Hankkeeseen liittyvään yksityiseen rahoitusosuuteen ei voi saada valtionavustusta, eikä niitä näin ollen hyväksyttäisi valtionavustukseen oikeuttaviksi kustannuksiksi. Myös hankkeen tulorahoitus vähentäisi valtionavustukseen oikeuttavien kustannusten määrää.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi hankekustannusten arvonnalisäverottomuutta koskeva selvennys. Nykyisin hankkeen valtionavustukseen oikeuttaviin kustannuksiin ei sisällytetä arvonnalisäveronosuutta. Tältä osin ehdotettu muutos on tekninen ja se vastaa voimassa olevaa soveltamiskäytäntöä.

Pykälän 3 momentissa säädetään valtionavustuksen enimmäismäärästä silloin, kun samaan hankkeeseen kohdistuu julkista tukea useasta lähteestä. Voimassa olevan momentin mukaan valtionavustus ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää 50 prosentin osuutta kuntien osuudesta. Pykälän 3 momentissa tulisi ottaa huomioon pykälän 1 momentissa ehdotettu valtionavustuksen prosenttiosuutta koskeva muutos siten, että valtionavustus ei yhdessä muiden julkisten tukien kanssa saa ylittää 50 tai 75 prosentin osuutta valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista.

19 e §. *Valtionavustuksen hakeminen.* Pykälän valtionavustuksen hakuaikaa koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi. Esityksen mukaan valtionavustusta haettaisiin edelleenkin lääninhallitukselta vuoden loppuun mennessä. Sen sijaan silloin, kun sosiaali- ja terveysministeriö toimii valtionapuviranomaisena, määräpäivä siirtyisi helmikuun loppuun.

Voimassa olevan lain 6 §:n 3 momentin nojalla valtioneuvosto voi vuosittain annettavassa voimavara-asetuksessa päättää, että osa kehittämishankkeiden valtionavustuksesta jätetään sosiaali- ja terveysministeriön käytettäväksi. Tarkoituksena on, että sosiaali- ja

terveysministeriö toimisi valtionapuviranomaisena silloin, kun hanke liittyy valtakunnantasolla tavoiteltaviin rakenteellisiin muutoksiin kuten valtakunnallisten potilastietojärjestelmien ja seudullisten palveluhankkeiden kehittämiseen. Hakuajan myöhentämisellä valtakunnallisesti keskeisten hankkeiden kohdalla pyritään lisäämään hakijoiden käytettävissä olevaa aikaa hankesopimuksista neuvottelemiseen ja hankerahoituksen järjestämiseen. Lisäksi hakemusten porrastus pienentää lääninhallitusten sosiaali- ja terveysosastoille hakemusten käsittelystä aiheutuvaa ruuhkaa.

Lisäksi pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että hakemus voisi koskea vain sellaista hanketta, joka on tarkoitus käynnistää hakemusvuonna. Koska kyseessä on siirtomääräraha, myönnettyä valtionavustusta voitaisiin käyttää sen myöntämivuoden lisäksi myös sitä seuraavan kahden vuoden ajan.

Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan valtionavustuksen hakijana voi olla joko kunta tai kuntayhtymä. Tällaisia ovat esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä tai kuntayhtymä, jolle on perussäännössä siirretty hoidettavaksi joitakin sosiaali- ja terveydenhuollon lakisääteisiä tehtäviä tai joka osallistuu sosiaali- ja terveydenhuollon toiminnalliseen kehittämiseen. Ehdotuksessa ei esitetä pykälää muutettavaksi tältä osin. Käytännössä valtionavustus on kohdennettu vain sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymille.

Pykälän 3 momenttiin sisältyvä valtuussäännöstä ehdotetaan laajennettavaksi siten, että valtioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä paitsi valtionavustushakemuksen yksityiskohdista myös hakemusmenettelystä, valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista sekä valtionavustukseen oikeuttavien hankkeiden valtakunnallisista painopisteistä ja kriteereistä. Aikaisemmin valtionavustukseen oikeuttavien hankkeiden valtakunnallisista painopisteistä ja kriteereistä on säädetty lain 6 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettussa voimavaraasetuksessa. Ehdotuksen mukaan kehittämissankkeiden painopisteistä ja kriteereistä säädettäisiin sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämishankkeista annettavalla valtioneuvoston

asetuksella, joka ei olisi suoraan sidoksissa valtion talousarvion antamiseen.

Valtionavustukseen oikeuttavia kustannuksia olisivat hankkeen toteuttamisen edellyttämät kustannukset kuten palkat ja asiantuntijapalkkiot, tilavuokrat, materiaalin hankinta ja koulutuskulut sekä jossain määrin myös investointikustannukset. Kustannuksista vähennettäisiin yksityisen sektorin osuus hankkeen kustannuksiin sekä mahdollinen tulorahoitus. Keskeisiä valtakunnallisia kehittämiskohteita ovat tietoteknologian käytön edistäminen, seudullisen palvelurakenteen kehittäminen, lapsiperheiden peruspalvelujen verkostoiminen sekä kielellisten ja kulttuuristen vähemmistöjen palvelut.

19 f §. *Valtionavustuspäätös.* Voimassa olevan pykälän mukaan lääninhallituksen tulee tehdä valtionavustuspäätös helmikuun loppuun mennessä. Tarkoituksena on, ettei lääninhallituksen päätökselle asetettua määräaikaa muuteta. Sen sijaan niissä tapauksissa, joissa sosiaali- ja terveysministeriö toimii valtionapuviranomaisena, ehdotetaan, että päätös valtionavustuksesta olisi tehtävä huhtikuun loppuun mennessä. Näin kummankin valtionapuviranomaisen velvoite käsitellä hakemukset olisi kahden kuukauden pituinen.

Voimassa olevan pykälän mukaan valtionapuviranomainen voi tehdä myös ehdollisen avustuspäätöksen seuraavan vuoden kehittämishankkeista. Ehdollisia avustuspäätöksiä on annettu vain joitakin. Tarkoituksena on että avustuspäätös koskisi kulloinkin kyseessä olevaa vuotta, joten ehdollisten avustuspäätösten tekemisestä ehdotetaan luovuttavaksi.

2. Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2005 alusta.

Vuonna 2004 ja sitä ennen vahvistettuihin kehittämishankkeisiin sovellettaisiin kuitenkin nyt voimassa olevia säännöksiä. Voimassa olevista valtionapupäätöksistä noin 20 prosenttia on myönnetty useammalle kuin yhdelle vuodelle. Voimaantulosäännös ei mahdollista sitä, että valtionavustuksen saaja voisi näissä tapauksissa hakemalla uutta valtionavustusta lisätä valtionavustuksen kokonaismäärää.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 6 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 716/2002, ja

muutetaan 19 d §:n 1 ja 3 momentti, 19 e §:n 1 ja 3 momentti sekä 19 f §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 716/2002, seuraavasti:

19 d §

Valtionavustuksen määrä

Kunnalle ja kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta enintään 75 prosenttia valtioavustukseen oikeuttavista kustannuksista kuitenkin siten, että erikoissairaanhoidollain (1062/1989) 7 §:n tarkoittamalle sairaanhoidopiirille valtionavustusta voidaan myöntää enintään 50 prosenttia. Kustannuksiin ei sisälly arvonnäisäveron osuutta.

Valtionavustus ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää 1 momentissa määriteltyä 50 tai 75 prosentin osuutta valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista eikä Euroopan unionin tai Suomen lainsäädännössä säädettyä valtionavustuksen tai muun julkisen tuen enimmäismäärää.

19 e §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta on haettava kirjallisella hakemuksella lääninhallitukselta kunkin kalenterivuoden loppuun mennessä ja sosiaali- ja terveysministeriöltä helmikuun loppuun mennessä. Hakijana voi olla joko kunta tai

kuntayhtymä.

Tarkempia säännöksiä valtionavustushakemuksen yksityiskohdista, valtionavustuksen hakemisesta, valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista sekä valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden valinnassa huomioon otettavista valtakunnallisista painoalueista ja kriteereistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

19 f §

Valtionavustuspäätös

Lääninhallitus tekee helmikuun loppuun ja sosiaali- ja terveysministeriö huhtikuun loppuun mennessä kirjallisen avustuspäätöksen kyseessä olevan vuoden kehittämishankkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Vuonna 2004 ja sitä ennen vahvistettuihin kehittämishankkeisiin sovellettaisiin kuitenkin niitä säännöksiä, jotka ovat olleet voimassa 31 päivään joulukuuta 2004 saakka.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä

sen täytäntöönpanoa edellyttäviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä marraskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 6 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 716/2002, ja

muutetaan 19 d §:n 1 ja 3 momentti, 19 e §:n 1 ja 3 momentti sekä 19 f §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 716/2002, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista

6) valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden valinnassa huomioon otettavat valtakunnalliset painopisteet ja kriteerit.

19 d §

Valtionavustuksen määrä

Kunnalle tai kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta enintään 50 prosenttia siitä osuudesta, jolla kunta, kuntayhtymä, kunnat taikka kuntayhtymät osallistuvat hankkeen rahoittamiseen.

Valtionavustus ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää 1 momentissa

Ehdotus

6 §

Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon voimavaroista

(kumotaan 6 §:n 1 momentin 6 kohta)

19 d §

Valtionavustuksen määrä

Kunnalle ja kuntayhtymälle voidaan myöntää valtionavustusta enintään 75 prosenttia valtioavustukseen oikeuttavista kustannuksista kuitenkin siten, että erikoissairaanhoidon lain (1062/1989) 7 §:n tarkoittamalle sairaanhoitopiirille valtionavustusta voidaan myöntää enintään 50 prosenttia. Kustannuksiin ei sisälly arvonalisäveron osuutta.

Valtionavustus ei saa yhdessä muiden julkisten tukien kanssa ylittää 1 momentissa

Voimassa oleva laki

määriteltyä 50 prosentin osuutta kuntien osuudesta eikä Euroopan yhteisön tai Suomen lainsäädännössä säädettyä valtionavustuksen tai muun julkisen tuen enimmäismäärää.

19 e §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta on haettava lääninhallitukselta kirjallisella hakemuksella kunkin kalenterivuoden loppuun mennessä. Hakemus voi koskea kahden seuraavan vuoden hankkeita. Hakijana voi olla joko kunta tai kuntayhtymä.

Tarkempia säännöksiä valtionavustushakemuksen yksityiskohdista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

19 f §

Valtionavustuspäätös

Lääninhallitus tekee helmikuun loppuun mennessä kirjallisen avustuspäätöksen kyseessä olevan vuoden kehittämishankkeista sekä ehdollisen avustuspäätöksen seuraavan vuoden kehittämishankkeista.

Ehdotus

määriteltyä 50 tai 75 prosentin osuutta valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista eikä Euroopan unionin tai Suomen lainsäädännössä säädettyä valtionavustuksen tai muun julkisen tuen enimmäismäärää.

19 e §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta on haettava kirjallisella hakemuksella lääninhallitukselta kunkin kalenterivuoden loppuun mennessä ja sosiaali- ja terveysministeriöltä helmikuun loppuun mennessä. Hakijana voi olla joko kunta tai kuntayhtymä.

Tarkempia säännöksiä valtionavustushakemuksen yksityiskohdista, valtionavustuksen hakemisesta, valtionavustukseen oikeuttavista kustannuksista sekä valtionavustukseen oikeuttavien kehittämishankkeiden valinnassa huomioon otettavista valtakunnallisista painoalueista ja kriteereistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

19 f §

Valtionavustuspäätös

Lääninhallitus tekee helmikuun loppuun ja sosiaali- ja terveysministeriö huhtikuun loppuun mennessä kirjallisen avustuspäätöksen kyseessä olevan vuoden kehittämishankkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Vuonna 2004 ja sitä ennen vahvistettuihin kehittämishankkeisiin sovellettaisiin kuitenkin niitä säännöksiä, jotka ovat olleet voimassa 31 päivään joulukuuta 2004 saakka.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanoa edellyttäviin toimenpiteisiin.